

СЪВМЕСТИМ ЛИ Е БОГ С НАУКАТА

Написано от д-р Кирил Чуканов
Август, 2009, Калгари, Канада

**Посвещавам на младото поколение българи и на тези мои
набори, които са готови да скъсат със остарелите и
овехтяли догми на официалната наука и да приемат
Вечната Наука дадена ни благосклонно от Бог.
Преводът от английски на български на тази
стратегическа научна статия ми отне много време и
усилия във време, когато съм много зает с моя проект
“Квантова Свободна Енергия”. Не съжалявам. Уважавам
и обичам народа, който ме е породил, изгледал и изучил.
Независимо, че отдавна живея далеч от България и съм
гражданин на други страни, то продължавам да се
чувствувам Българин!**

През последните две десетилетия проблемът за съществуването на Световно Универсално Същество (Бог), който е Създател на света и негов върховен ръководител, възникна отново (след дълъг период на тотален атеизъм) и се превръща в нестопирана (за традиционната наука) задача за изследване във Фундаменталната Наука. Някои смели непредубедени учени започват да си задават въпроса: “Има ли Бог в небесата, и ако има такъв, как Бог се комбинира с науката?”

Писателят М.Феликс (живял през втори век от новата ера) пише: “Ако влезете в къща и видите, че там всичко е добре поддържано, подредено с вкус, и декоративно, вие бихте повярвали, че това е дело на някой изкусен майстор-домакин, и че той самият е много по-интелигентен от тези хубави неща. По същия начин е и в дома на нашия свят-вселена, където виждаме провидение, порядък, и *Закон* в небесата и на земята. Ние вярваме, че съществува Автор и Покровител на вселената, много по-красив от самите звезди и различните части на целия свят.”

Известният английски физик и математик Стефан Хоукинг – макар и убеден атеист – поставя също своя пръст на проблема, като заявява, че законите на физиката са само система от правила и уравнения; той си задава въпроса какво (или кой) е това, което вдъхва огън-живот в тези уравнения и прави да съществува вселената, която те описват.

Фундаментите на съвременната официална наука бяха заложили от хора като Кеплер, Галилео, и Нютон, които са вярвали в съществуването на Бога и са разглеждали себе си като откриватели на неговите божествени закони.

Науката и Бог продължиха да съществуват в човешкото познание на света през целия двадесети век и до наши дни. Великият математик и физик на миналия век Херман Уейл каза в лекция произнесена през 1931 година : “Много хора смятат, че съвременната наука е много отдалечена от Бога. Аз смятам тъкмо обратно – в нашите изследвания на физическия свят ние проникнахме толкова далече, че откриваме безупречната хармония на света, която е в пълно съответствие с наличието на върховен универсален разум.“

Една система на вярване (свързана с атеистичната официална наука) твърди, че вселената е такава, каквато би трябвало да бъде съгласно съществуващите физически закони, че човечеството е случаен страничен (незадължителен) продукт на неживата природа, и че никакъв висш разум не е отговорен за съществуването на вселената и не е в състояние да ѝ влияе.

Друга система (системата “интелигентен дизайнер на света“, а също така всички основни религии) твърди, че вселената е възникнала по предварителен план, смислена е, напълнена е с информация, създадена е от Върховен Създател, който е имал впредвид появата на Човека, когато е съставял дизайна на вселената.

“Свръхестествените“ хипотези обясняващи създаването на вселената от някакъв си Висш Интелигентен Разум или от някаква си външна Интелигентна Супер-Цивилизация, не могат да бъдат приемани сериозно, защото честно казано, това не са научни теории. Те не обясняват механизма на Сътворението и не съществува начин да бъдат доказани.

Християнската религия основно казва: “Бог го направи, само Бог знае как го направи.“ Както всички други религиозни вярвания, християнската религия изисква сляпа вяра в неща, които не могат да бъдат доказани. Всички основни религии са много стари, примитивни,

и базирани на твърдения на хора описани преди хиляди години – без доказателства за тяхната вяроност освен “доказателствата“ на самите “свети” писания.

Във времето на космическите полети и компютерите изглежда много странно, че стотици милиони, даже милиарди, религиозни хора (много от тях са с добро образование) вярват в такива примитивни детски истории. За щастие нещата вървят на подобрене особено сред младата генерация хора. В продължение на десетилетия аз задавах въпроса за вярата в Бога на стотици млади хора от християнските държави. Аз уважавам религиозните вярвания на мюсюлманите и другите религиозни групи, но ако зададеш такъв въпрос на мюсюлманин, то можеш да получиш нещо в отговор в мутрата си – те са много чувствителни по отношение на религиозните си вярвания и не бива да се обиждат. В 90% от случаите отговорът беше приблизително такъв: “Аз вярвам в съществуването на Върховен Интелигентен Разум, ..., Универсална Любов, ..., което/който управлява света и нас самите, ..., но аз не вярвам в примитивните догми на Църквата и в Исус Христос, ..., и не практикувам християнската религия, макар и да съм кръстен от родителите ми в християнската вяра.“ Моят приятелски съвет към всички нерелигиозни хора е: не обиждайте религиозните чувства на вярващите, оставете ги на мира, нека си вярват в каквото си искат. Това си е тяхно право.”

Съвременната фундаментална наука е тотално атеистична. Атеистичният научен възглед е неразривно свързан с философията на материалистичния детерминизъм. Техният възглед (на учените-атеисти) - даже, когато те казват, че това не е тяхен възглед – се състои в това, че те вярват в последователната казуална верига на събитията: всички събития във вселената са предизвикани от по-ранни събития, които са предизвикани от други по-ранни събития, ..., в една неразрушима верига от казуалност (причинност) водеща назад до най-първата причинност – Биг Бенг-ът (Big Bang), който е единствено изключение от правилото; единственото събитие, което не е предизвикано от по-ранно събитие (защото не е имало нещо “по-ранно“); нещо, което е породено от някакви си мистериозни “флуктуации на физическия вакуум“, който (вакуумът) съществува извън времето (???) или в някакво си “неопределено, виртуално време”. Пълна бъркотия в мислите е такова твърдение; само в обърканото съзнание на психично болните хора и в това на глупаците може да се появяват такива мисли-идеи.

Няма съмнение, че разбирането на Началото на Света е ахилесовата пета на съвременната фундаментална физическа наука. Откъде, по дяволите, е дошъл този Биг Бенг? Той не може да е бил предизвикан от някакво предишно явление, защото, по дяволите, не е имало “по-рано“. Биг Бенг-началото стои като единствено изключение от правилото за Причинността, която философите-материалисти смятат за абсолютна истина във всички други събития в историята на вселената. Сътворението на вселената само по себе си фалшифицира този основен философски възглед. И учените-атеисти се опитват да запълнят тази празнина във материалистическата философия със всичко друго, но не и с Бог! Когато става абсолютно ясно, че Причината за Биг Бенг-началото трябва да бъде нещо намиращо се извън нашето “време-пространство“, те настояват, че Биг Бенг-ът е внедрен от това външно “Нещо“ принадлежащо към някоя по-широка структура на материята (Мултивселената). Ако, обаче, външната Причина за Началото притежава свое собствено течение на времето от “по-ранното към по-късното“, то тогава атеистичното изискване за *Причинността* е запазено, но проблемът “Какво е предизвикало **ТОВА** външно течение на времето“ си остава, само дето е пренесено на друго структурно ниво на материята (Мултивселената). Очевидно логически е да се смята, че Първопричината за съществуването на нашата вселена не е Нещо съществуващо извън нашето “време-пространство“, а е Нещо вечно, несъздано от Нищо и от Никого и принадлежащо към нашето ограничено “време-пространство“. По-долу в тази статия аз ще обясня как става това.

Думите на J.B.S. Haldane, известен биолог от двадесети век, са добра илюстрация за такава научна философия: “Моят научен подход и разбиране на нещата във вселената са атеистични. Така, когато поставям експеримент аз предполагам, че нито бог, нито ангел или дявол, ще се намесят в хода на експеримента“. Най-доброто популярно описание на съвременната мода за научно мислене може да се намери според мен в книгата на Карл Саган “Космосът“. Основните елементи на това мислене са:

- Неживата материя е първична и основна; живата материя е случаен продукт (незадължителен) в еволюцията на неживата материя - някаква случайна, щастлива, комбинация на органични молекули реализирана в първичния световен океан.

- Еволюцията, параметрите, и формите на животните и растенията са абсолютно случайни и биха могли да бъдат различни в други условия; те се подчиняват на природните закони валидни за неживата материя; те зависят от условията на околната среда и от случайностите на естествения подбор.
- Животът е космически феномен (не задължителен) и може да се появи и съществува във всяка точка на вселената, където съществуват благоприятни условия за това; извънземните интелигентни живи същества биха могли да бъдат много по-различни от нас дължащо се на различни генетични кодове; те биха могли да имат твърде различни (от нашите човешки) форми и размери, да бъдат изградени от други химически елементи, и така нататък.
- Човешкият мозък представлява нещо като супер сложен електронно-биологичен апарат (компютер), който би могъл (в по-напреднал стадий в еволюцията на нашата цивилизация) да бъде възпроизведен изкуствено; човешките мисли са механичен, химически, биологически, и електрически продукт на мозъка. Човешката мисъл може да бъде трансферирана (предадена) на друг човешки мозък с помощта на материален носител със скорост лимитирана от скоростта на светлината: с говор, писмено-визуално, чрез образи или мимики, или с помощта на някакви мистериозни (непознати и неоткрити от науката още) био-полета. Принципно не е възможно да се реализира моментален телепатичен контакт между два мозъка разположени в различни отдалечени точки на време-пространството.
- Подължителността на човешкия живот може да бъде удължена значително чрез изкуствени методи. Човешката цивилизация може да съществува милиони и милиарди години и да бъде разпространена в Космоса.
- И други.

Всички съвременни научни идеи изброени по-горе са абсолютно невярни! Те окуражават учените да се насочват в грешни направления в тяхните изследвания и резултатът от тази фалшива дейност е огромно

пилеене на средства (пари и човешки квалифициран труд). Тези думи са особено валидни за най-богато финансираната в света научна организация – НАСА (NASA).

Но не е толкова лесно да се изхвърли Бог от теоретичния апарат на фундаменталната наука – по-специално от така наречените теории на Всичкото. Под *Теория на Всичкото* се разбира всеобхватна теория на света, която обяснява света във всичките му аспекти. Но как може да се разбере квинтесенцията на света без Бога – най-висшата форма на **Първичната Субстанция**? Как може да се пренебрегва нещо, което стои в самата основа на света и да се очаква изграждането на “работеща“ *Обединена Теория на Всичкото*?

Бог е разположен на самия връх на **Великия Кръг на Първичната Субстанция** (виж General Quantum Mechanics – III, Chapter I, Figure I-1, posted in www.chukanovenergy.com). Бог контролира и въздейства върху света с помощта на средствата на своя универсален, висш, и всеприсъстващ Разум (Spirit). Бог е най-висшата форма на **Първичната Субстанция**. Бог присъствува във всички форми и индивидуални образи на **Първичната Субстанция**. Бог не е създател на света, следователно, Той не е създател на природните закони и реда във вселената. Светът е вечен и тленен едновременно: той съществува в ограничени по продължителност времена-квантови цикли, които се повтарят вечно. Извън тези безкрайно повтарящи се цикли не съществува време, не съществува свят изобщо. Нито един от тези квантови затворени цикли не е “предишен“, “сегашен” или “следващ”, защото не съществува време извън този **Единствен Квантов Цикъл**. Следователно, всички квантови цикли са еднакви във най-дребните си детайли.

Диалектичното съ-съществуване и взаимодействие между неживата и живата природа определя реалността (съществуването) и стабилността на света, в който живеем. Няма вселена без живот на земята! Фундаментална теория, чийто автор претендира да е *Теория на Всичкото*, задължително трябва да инкорпорира (включва) в своя теоретичен апарат **Живота на планетата Земя и Бога!!!** Без Живота и Бога в нея, всяка теория кандидат-*Теория на Всичкото* е мъртва теория, математика неспособна да обясни квинтесенцията на света.

Един от най-съществените пороци на съвременната официална наука е нейният абсолютен атеизъм. Конвенционалните учени отхвърлят като абсолютна безсмислица идеята за божествено Сътворение на света-вселена и неговото контролиране от някакъв Интелигентен Супер-Разум или Бог. Тези “правилни“ учени твърдят, че няма място за Бог в света. Всичко си има своя естествена причина за съществуване; вселената е родена в резултат на великата експлозия на първичното супер-кондензирано материално зърно съществуващо преди Биг Бенга, след това се развива според природните закони на неживата материя (тези закони са били случайно възникнали по време на Биг Бенга и биха могли да бъдат различни от днес съществуващите). Някои по-предпазливи учени са готови да отстъпят малко от атеистичните позиции на официалната наука като приемат за възможно съществуването на Универсален Супер-Разум, който има бизнес само с човешката душа, но който не е нито Създател на света, нито негов Върховен Попечител. Или Супер-Разум, който контролира някои външни структурни нива на материята, които са недостъпни по принцип за човешкия род.

Съвременната физическа наука познава, и борави в своите теоретични модели, само едната страна на медала “Реалност” в света. Материалните обекти се разглеждат като индивидуалности, които взаимодействуват помежду си като разделени във времето-пространство независими един от друг обекти (това е известният Айнщайнов *Принцип на Разделността*); те се подчиняват безпрекословно (без никакви нарушения) на природните закони, взаимодействат си с помощта на материални посредници (материални частици или материални полета); трансферът на информация, енергия, действие, или материална субстанция, е лимитиран от скоростта на светлината. Цялото това основно познание на света е залегнало в основите на всички съвременни *Обединени Теории на Света*, които заливат буквално редакциите на научните списания, книгите и личните сайтове на кандидат-Айнщайновците. Реалният свят, обаче, е твърде по-различен от това, което се опитват да ни убедят за него тези фалшиви научни пророци.

Освен тяхният индивидуален образ (който се описва сравнително добре от съвременната наука), обектите в света са членове на по-висши квантови структурни нива-квантови обекти (в йерархита на *Първичната Субстанция*). Нашата планета, например, е част от квантовия обект *Слънчева Система*. Терминът “част“ не е съвсем

правилен в горното изречение, но ми е трудно да подбера подходящи за случая думи. Квантовите обекти нямат части, те са безструктурни и безсъставни. Нашата планета е самата *Слънчева Система*, когато нейният колективен квантов образ е в игра. Тоест, нашата планета е двулик Янус. Даже нещо повече: тя е многолик обект, когато е разглеждана като неразривна част от по-висши квантови обекти (Млечният Път- галактика, супер-галактичният куп *Сота*, цялата вселена). Най-силни са квантовите връзки на земята с близките структурни квантови обекти – със слънцето, например. Освен по обикновения начин на трансфер на енергия (директно чрез слънчева радиация), слънцето може да трансферира значителни количества енергия на земята по квантов безконтактен начин. Квантовият трансфер на енергия от слънцето е основният източник на вътрешната енергия на земята. Учените неправилно смятат разпадането на радиоактивните елементи в тялото на земята като единствен източник на неговата неизчерпаема вътрешна топлина. Не само квантова енергия, обаче, получава земята от слънцето по този втори канал на взаимодействие; в някои катастрофални (квантови възли на Квантовата Вълна на Живота) моменти в еволюцията на Живота нашата планета може да получи (с активното съдействие на Бог) от слънцето свирепа активност изразяваща се в масивна вулканична и тектонска активност, мощни урагани, цунами, катастрофални наводнения (като Великия Потоп описан в Библията), и други ужасни природни бедствия. Ако е “необходимо“, Бог може да направи така, че слънцето да избухне като свръхнова или да трансферира огромни количества енергия към земята като я превърне в огнен ад от разтопена лава. За наше щастие Бог ни пази (за сега) от такива опустошителни природни бедствия, за разлика от бездушните природни закони, които гледат да угодят само на себе си.

Квантовите взаимодействия между материалните обекти имат причинно-вероятностен характер, а не причинно-детерминистичен (една причина може да предизвика едно изходно явление със сто-процентна вероятност), както това става с приложението на природните закони. Бог може да контролира (и изменя) вероятността на поява на различните варианти-изходни събития без да нарушава при това действието на природните закони. Тази, втора, много съществена страна в поведението на неживата и живата природа, не може да бъде описана с математически уравнения. Тук е царството на Бога и неговата всеприсъстваща и всемогъща сила над света.

В централната точка 4 на Великия Кръг на *Първичната Субстанция* настъпва много важно събитие - *Първичната Субстанция* се “разцепва” на двете си основни форми: нежива и жива субстанция. Това разцепване не е резултат на еволюцията на *Първичната Субстанция* във времето, а е резултат в еволюцията на нейното качество. Нежива и жива материя съ-съществуват в паралел още от самото начало на цикъла на вселената. Поради факта, че животните и растенията са построени от същия базов материал, както и неживите предмети (атоми, молекули), то живите същества също се подчиняват на природните закони валидни за неживата природа. От друга страна, живите същества се подчиняват и на свои специфични биологични и спиритуални закони, които са валидни само за живата природа. Биологичните взаимодействия между елементите на живия организъм не са резултат на някои физически, химически, или електрически процеси, както се смята погрешно от съвременните учени. В квантовата възлова точка 5 на Великия Кръг се появява съвършено нова форма на *Първичната Субстанция* – така нареченият от мен ***Биологичен Енерджайзер*** (нещо като биологическа душа на живия организъм). Тази нова форма на *Първичната Субстанция* представлява нещо качествено по-различно от материята и енергията. Количеството на тази субстанция не може да се измери в килограми, сантиметри, или калории, както е за материята и енергията. Нито пък може да се “види” или регистрира от сетивните органи на човешкия организъм, тъй като тези органи са пригодни да регистрират само материални обекти. ***Биологическият Енерджайзер (Биологическата Душа***, иначе казано) няма “цвят” и “мирис”! Той контактува с елементите на живия организъм по квантов начин (мигновено и без материални посредници) и следи за правилното и стабилно функциониране на организма във времето-пространство. От друга страна, ***Биологическата Душа*** на организма е свързана неразривно, квантово, с биологическите души на всички индивидуални представители на дадения вид живо същество, а също така и с представителите (по-слаба квантова връзка) на другите видове живи същества. Колективният квантов обект на вида контролира по квантов път живота на отделните негови представители-образи: еволюция във времето, пространствени и други физически параметри на тялото, тяхните качества, стабилност на организма, ..., и ако е необходимо това за глобалната еволюция на Живота – той може да унищожи живото тяло “без много да му мисли“, просто по заповед от Бога.

На главното квантово ниво 6 (Figure I-1, GQM-III) настъпва друго качествено изменение на *Първичната Субстанция*: появява се ***Човешкият Спиритуален Енерджайзер*** или просто казано ***Човешката Спиритуална Душа (Човешкото Съзнание)***. Както и ***Биологическата Душа*** на организма, така и ***Човешката Спиритуална Душа*** не е материална субстанция, която може да се измери в мерки валидни за материята, нито пък да бъде регистрирана от материалните сетивни органи на човешкия организъм. Душите са невидими, без миризма, беззвучни, безвкусни, и неосезаеми при допир. Нещо като неутриното в света на елементарните частици. И все пак ние знаем, че те съществуват съдейки по това, че ние мислим, движиме се, даваме сигнали от нашите души към елементите на тялото ни и те се подчиняват на тези сигнали-заповеди, ... За хората около нас също разбираме кога са живи (притежават живи биологична и спиритуална души) и кога са “хвърлили топа“.

Всяко по-високо квантово ниво на *Първичната Субстанция* може да контролира по-долните нива по свой специфичен начин. Така, човешкото съзнание (душата) може да активира елементите на човешкото тяло (биологична форма на *Първичната Субстанция*) по свой квантов безконтактен начин без да използва някои примитивни за това ниво средства като: физическо, химическо, електрично, биологично. Как може да обясните по стандартен начин (чрез физичен процес, чрез механичен процес, чрез химичен процес, или чрез електричен процес) механизма на трансфериране на желание възникнало в съзнанието - да се мръдне левия палец на лявата ръка, например – до пръста, който изпълнява това желание? Възможно ли е да се състави теоретичен модел на този процес използвайки средствата на математиката, физиката, химията, електрониката и конвенционалната биология? Не, това е невъзможно, защото този процес няма нищо общо с тези процеси типични за по-примитивните форми на *Първичната Субстанция* и не може да се опише със средствата на математиката, която е пригодна да описва само явления от материалния свят.

Съвременната наука разглежда като самостоятелна реалност само обекти принадлежащи към материалния свят. А биологичната и спиритуална души не са ли също така реалност? Учените-атеисти решават просто въпроса: човешкото съзнание (за съществуването на биологичната душа изобщо не подозират) е “висша функция“ на мозъка, който се е осъзнал. Как да го разбираме това? “Ами разбирайте го както си искате – отговарят учените – един ден ще го разберем и ще ви дадем по-ясен отговор”. И в тази сфера на научното познание

съвременната атеистична наука “издиша като спукана автомобилна гума”. Базирайки се на своите грешни философски основи конвенционалната наука не е в състояние да обясни по принцип квантовите взаимодействия-процеси на нивото на живата материя и на човешкото съзнание. За Бог да не говорим.

Колективният квантов обект на Човешката цивилизация (представляващ *Спиритуален Енерджайзер* на Цивилизацията) контролира спиритуалното поведение на всички човешки същества по свой специфичен квантов начин. И накрая, на седмо (последно) квантово ниво на Великия Кръг, се появява най-висшата форма на *Първичната Субстанция – Бог, Универсалният Супер-Разум във вселената!!!* ? Бог е Единствен, Той не може да се мултиплицира в множество богчета, тъй като неговото квантово място във Великия Кръг на *Първичната Субстанция* е на самата граница на този Кръг.

Може ли Бог да контактува и активира индивидуалното човешко съзнание (душата)? Да, може, защото Бог стои на най-висшето ниво на *Първичната Субстанция* и неговите възможности за въздействие върху по-долните квантови нива са несравнимо по-развити от тези на човешката душа, например. Но такова взаимодействие е малко вероятно, както е малко вероятно човешката душа да “обръща внимание“ на “молбите за помощ” на една конкретна жива клетка в човешкия организъм.

Бог е реален, Бог съществува, Бог взема най-активно участие в еволюцията на Живота, Бог контролира и двете основни форми на *Първичната Субстанция* (неживата и живата субстанция) по свой специфичен квантов начин, Бог не нарушава природните закони без уважителна причина. Повърхността на нашата планета е вечната резиденция на Бога. Ние, хората, чувстваме присъствието на Бог в нашето вътрешно съзнание (интуицията), ние сме запознати (особено сега, когато последните откровения на Бог бяха зафиксирани от мен в *Общата Квантова Механика*) с Неговата вътрешна натура и ролята му в света. Но ние не можем по принцип да схванем Неговата външна натура използвайки средствата на нашите сетивни органи и съзнание. Ние “виждаме“ Бог само “от вътре“, подобно на живите човешки клетки (те са биологична, по-ниска от съзнанието, форма на *Първичната Субстанция*), които ни “виждат и оценяват от вътре“. Ние, хората, не притежаваме адекватни сетивни органи позволяващи ни да “видим“ и разберем Неговия Спирит (Разум); ние нямаме в наше разположение необходимите стандарти да “измерим“ Бог и да го сравним с нас; външният образ на Бог ще си остане завинаги скрит от

нас. Уви, макар и да обитаващ същата планета, на която живеем и ние, Бог е “невидим“ за нашите сетивни органи и човешко съзнание. Бог е Спирит (Дух, Разум) от различно, и много по-висше качество от това на нашето съзнание (душата ни). Възможностите на Бог за въздействие над неживата и живата природа са несравнимо по-голями от тези на нашето човешко съзнание.

На последното квантово ниво 7 на Великия Кръг, Духът на Бога претърпява качествен скок от най-сложното към най-простото: Бог е трансформиран в най-низшата форма на *Първичната Субстанция* – енергията. Бог е в енергията на микро-частиците, в енергията на атомното ядро и атома, в енергията на вятъра и падащата вода, в скритата енергия на химическите горива,... ; Бог е във всички материални тела в неживата и живата природа; Бог е в нашите човешки души! В такъв затворен квантов контур (Великият Кръг на *Първичната Субстанция*) не съществува външна *Първопричина* за съществуването на вселената, не съществува външен Създател, всичко е вътре в този кръг, всички форми на *Първичната Субстанция* са равностойни помежду си и съществуват в паралел по време на целия цикъл на вселената.

Отпечатъкът на “стъпката” на Бога върху земната повърхност може добре да се види в действието на знаменития *Антропен Принцип*, чиято реалност е отричана от множеството водещи съвременни учени. Този диспутиран принцип не представлява “естествен“ принцип валиден за цялата вселена, нито пък е произведен от някои други по-основни естествени принципи или естествени закони. *Антропният Принцип* “работи“ само в земни условия. Защо?

Нашата планета Земя, и Животът върху нея, са много добър пример за интервенцията (вмешателството) на Бог в делата на неживата и живата природа. И това не трябва да ни учудва след като знаем, че Бог обитава повърхността на Земята и че Той е висша форма на Живота. В разрез с нормалното действие на всички естествени закони, нашата планета е невероятно гостоприемна към Живота! Това изобщо не е вярно за всички други небесни тела във вселената – те са изключително враждебни към Живота. Твърдението за “Отлично балансирана комбинация на световните константи“, “Защитната роля на Юпитер“, и “Невероятният късмет на Земята да избегне катастрофални за Живота космични и земни бедствия през последните 4.4 милиарда години“ е познато в научните среди като *Антропен Принцип*. Съвременните учени – горещи привърженици на атеизма – никак не са склонни да приемат реалността на този “еретичен “ за

тяхната наука принцип, но те не могат и да го игнорират напълно. Тези учени разглеждат *Антропния Принцип* като последно научно средство, когато се опитват да разрешат мистерията на “Невероятната гостоприемност на вселената и Земята към Живота на нашата планета“. Някои учени виждат два възможни начина за елиминиране на този нежелан и опасен за догмите на съвременната наука принцип. Първият начин на разсъждение е, че откриването на основен закон, който изисква величините на световните константи да бъдат точно такива, каквито ги наблюдаваме сега, ще анулира този “анти-научен“ принцип като реалност. Вторият начин на разсъждение е, че ако величините на световните константи и формата на природните закони са различни от тези, които съществуват в нашия вариант вселена, то Животът би бил невъзможен в тези условия и никой нямаше да бъде наоколо да разсъждава над този проблем.

Антропният Принцип е напълно реален, той не може да бъде избегнат или заобиколен, ако искаме да обясним какво става с Живота на Земята. Проблемът е в това как разбираме този принцип и как ясно да обясним неговата квинтесенцията. В момента не съществува консенсум по този въпрос в научните среди. Някои учени даже смятат, че изобщо не съществува такъв проблем – чисто и просто *Антропният Принцип* е измислен от някои необразовани достатъчно учени, които не са в състояние да си обяснят проблемите свързани с Живота. Те казват: ”Тъй като нашата планета е една от трилионите планети във вселената, не е за учудване, че една от тях (нашата) притежава благоприятни параметри и екологически условия за поява и стабилно поддържане на Живот“. Същото е валидно и за нашата вселена: нашата вселена е една от трилионите вселени-мехури на Мултивселената, която е благоприятна за Живот. И проблемът е решен по този прост начин!

Добре де, но защо нашата планета има “Невероятния шанс да избегне значителни космически или земни катаклизми (за цялия период на съществуване на вселената – 4.4 милиарда години)”, които биха могли да унищожат Живота на Земята? Вероятността това да стане е практически нула при съществуващите природни закони. Това е все едно да очаквате от маймуна да напечати в компютер “Дванайста нощ” на Шекспир. Защо величините на параметрите на земната природа се поддържат толкова финно, че да усигоряват безопасно и стабилно съществуване на Живота през толкова дълъг период от време – 4.4 милиарда години? Много леко отклонение от тези параметри и Земята

става негодна за Живот. Кой е този невидим “демон“, който се занимава с това финно регулиране?

Такъв супер-интелигентен и супер-способен “демон“ наистина съществува и това е самият Бог! Бог си върши акуратно работата по поддръжка на Живота на Земята използвайки квантови средства на въздействие върху неживата и живата природа. И това Той го прави без нарушение на природните закони.

Стандартният Модел е една от иконите на съвременната физика. Според този модел, взаимодействията между материалните микро-частици се осъществява с помоща на материални полета: елементарните частици в слабите и ядрените взаимодействия си обменят виртуални кварки и бозони, в електро-магнитните взаимодействия елементарните частици си обменят виртуални фотони, а всички материални частици притежаващи маса си обменят виртуални гравитони. Това е, което мисли Официалната Наука сега. Гореспоменатите (има и други) виртуални частици са елементарните строителни блокчета на тези материални полета. Скоростта на тези взаимодействия е лимитирана от скоростта на светлината – максималната скорост във вселената. Константата на Планк лимитира времето на тези взаимодействия, енергията, и други параметри на процеса. В квантовата механика “виртуалните“ частици се разглеждат като частици-фантоми, които по принцип не могат да бъдат детектирани (открити, измерени) по време на тяхния ефемерен период на съществуване. По такъв начин това са чисто на просто “въображаеми“ частици. С математиката това е възможно – ученият може да си въобрази какво ли не и да го опише с “работещи, логически“ математически уравнения. И готово – въображаемото добива статут на реалност в средите на световната научна общественост. А лаиците, уплашени от сложността на математическите модели, които не разбират, се оставят да бъдат баламосвани от тези научни шарлатани.

Резонансите, други ефемерни частици, са материални частици, които съществуват на границата между Реалността и Небитието. Моментът на тяхното раждане съвпада с момента на тяхната смърт (разпад). Малко е пресилено да разглеждаме резонансите като реални частици; те се появяват във възлите на Квантовата Верига на масите-енергиите на елементарните частици (виж Обща Квантова Механика I, Част Втора, Глава Шеста) и изчезват веднага от Битието. Макар и не

съвсем реални, резонансите отразяват някои напълно реални симетрии в света на елементарните частици, което е много по-добро от статута на абсолютно нереалните виртуални частици.

До средата на осемдесетте години на миналия век експериментите извършвани над еденични протони убедително показваха, че протонът не притежава определен вътрешен спин преди измерването. Резултатите от тези експерименти също показваха, че **протонът не съществува независимо: когато не е наблюдаван от живия експериментатор протонът просто не съществува!!!** Как тогава можем да твърдим, че материалните полета са реалност, след като тяхните съставни елементи (виртуалните частици) по принцип са ненаблюдаеми от живия експериментатор? Философията на света, която е подкрепена солидно от наблюдения в микро-света, ни учи, че всичко, което е извън измерването/наблюдението е нереално, несъществуващо! Хипотезата за обмен на виртуални частици във всички фундаментални взаимодействия е **ФАЛШИВА ХИПОТЕЗА!** Фалшив е и целият Стандартен Модел – гордостта на съвременната официална физика.

Както бе обяснено от мен в предишните публикации на Общата Квантова Механика, елементарната градивна тухличка на Протонната Материя – протонът – е всъщност един-единствен в цялата вселена. Квантовите закони на света и световните симетрии го мултиплицират в безбройни образи на различните структурни нива на Протонната Материя. Следователно, естествено е да се очаква спонтанна корелация между различните образи на протона, независимо от тяхното място във “времето-пространство”. От гледна точка на материализма (философията на съвременната физика), ситуация като тази, когато един протон е в неразделна мигновена връзка с другите протони във вселената (независимо колко е голямо разстоянието между протоните) може да бъде обяснена само с наличието на материален посредник, който е способен да се движи със свръхсветлинни скорости. Наблюденията и теоретичните възгледи, обаче, отричат съществуването на такива екзотични свръхсветлинни материални менаджери.

И все пак съществуват такива менаджери, но те не са материални обекти. Този менаджер, тази спонтанна мигновена корелация между елементите на вселената, е манифестация на световното единство и хармония! Съществува, в самата основа на света, един Единствен Материален Обект (Единственият Протон и неговия партньор-Единственият Електрон), който е представен в различни образи на

всички структурни нива материята. Всички тези негови образи са в квантова мигновена (нелимитирана от скоростта на светлината) връзка помежду си.

Съвременната фундаментална наука е феномено-математическа наука: тя описва в математически формули наблюдаваните природни явления, без да се грижи особено да узнае тяхната дълбока натура. Ако може да ги обясни, то тя го прави с математически средства; ако ли пък не е възможно да даде удовлетворително обяснение на някои явления, науката предпочита да замаже нещата или да ги нарече артефакти или “религиозни” предразсъдици. Както това става с проблема на Сътворението, с проблема за спонтанната корелация между материални обекти намиращи се на огромни разстояния един от други, с проблема на Живота, с проблема на човешката душа, и много други “неудобни” за науката явления.

Как може съвременната официална наука да обясни логически разпадането на нестабилните атомни ядра, например? Наблюденията показват, че нестабилните атомни ядра могат да се разпаднат на други атомни ядра или елементарни частици по различни начини с определена стабилна вероятност. Въпросът е: когато атомното ядро реши да се разпадне, как знае то как са се разпаднали преди него другите атомни ядра от разглежданата партия атомни ядра?; какво е това нещо (или кой), което води статистика на разпаданията и дава указания на отделните атомни ядра как да се разпаднат? Конвенционалната физика отговаря приблизително така: “Е, ние не знаем какво става, когато атомното ядро реши да се разпадне по определен начин, но ние можем да пресметнем с помощта на уравненията на квантовата механика вероятността на този начин на разпад. Такъв е светът на квантовата реалност.” Дрън-дрън!

Добре де, но тези неща стават не само в микросвета, където тяхната квантова механика работи (пишман работа наистина). Когато хвърляме зар (зарът е макро-обект) много пъти, то ние установяваме, че вероятността на появяване на всяка от шестте цифри е винаги еднаква – 1/6. Изглежда логично, и не са нужни тъпи въпроси защо това става така. Както изглежда логично, че когато хвърляме камък право нагоре той винаги пада обратно на земята (или на глупавата ни глава), а не отлита в космоса. И все пак намерили са се умни хора като Нютон, които са си задали въпроса защо става това. Да се върнем към зара: кой е този скрит “демон“, който смята броя на появата на отделните цифри

на зара и му дава указания как да играе по-нататък? Същото е валидно за всички явления имащи вероятностен изход. Неспособна да даде логичен отговор как тези явления работят, конвенционалната наука предпочита да си мълчи по този проблем. Учените-атеисти създадоха Теорията на Вероятностите – чисто математическа теория, която както и теорията на Нютон за силата на гравитационното привличане, само пресмята без да обяснява как става това. Правилният отговорът на този проблем е: единството на вселената, световните симетрии и спонтанната квантова корелация между материалните обекти и явления е този невидим “демон”, който контролира изхода на явленията с вероятностен изход! Това е механизмът на тези процеси и никакви си там обменни “виртуални дяволчета“ не са нужни!

Бог също така може да се намесва в явленията с вероятностен изход. Обикновено Бог не хвърля зарове в отношенията си с неживата природа, но е възможно понякога да се намеси в играта и да хвърли десет шестици подред. Бог, обаче не се занимава с такива дребни неща и предпочита да ги остави под контрола на природните закони (включително и на квантовите закони). Животът на земята е основното поле на действие на Бога: Той се намесва в работите на неживата и живата природа с цел създаване на стабилни условия за Живота на земята и за навременния преход от един вид живи същества към следващия (в еволюцията) по-прогресивен вид живи същества. Ако се налага, Бог може здравата да раздруса Земята с цел пълно изтребване на предишния доминиращ животински (растителен също) вид и налагане на сцената на Живота на следващия доминиращ животински (и растителен) вид.

Аз смятам, че някои природно надарени хора могат да се намесват в делата на живата и неживата природа по квантов неконтактен начин. Пример за това е телекинезата: безконтактно преместване на предмети (от хора) в пространството с помоща на необяснени от науката механизми. Някои хора могат да лекуват болести в човешкото тяло от разстояние, безконтактно, квантово. Баба Ванга можеше да прониква във времето и пространството по квантов начин узнавайки тайни на минали, настоящи и бъдещи събития.

Рано в своя живот, има едно нещо, което хората научават за естествените закони: законите на природата се самоутвърждават и самозащитават, а когато не се спазват от нещо или от някого, то те наказват провинилия се. И най-малкият опит да се пренебрегва

действието на даден природен закон, съзнателно или не, излага нарушителя (отделна личност или група от хора) на наказание, което законът налага.

Законите създадени от човека не изискват обезателно наказание при тяхното нарушение. Ние често сме свидетели на такива нарушения, които минават ненаказани, освен ако нарушителят не бъде арестуван, съден и изпратен в затвора за наказание. Това в България рядко става: има закони прети от парламента, но никой не наказва за тяхното нарушение.

Естествените закони, обаче, не толерират безнаказано тяхния нарушител, фактор който не е задължителен при човешки сътворените закони. Много хора игнорират човешките закони, когато това им е изгодно. Това става сега в системата на Свободния Пазар: арогантни, алчни мафиоти като Майкъл Мадофф грабят незаконно наивните инвестори. Да не говорим за България, където родните новоизпечени мафиоти ограбиха първо държавата при прехода от социализма към системата на свободния пазар, а впоследствие ограбиха и европейските фондове. И това стана абсолютно ненаказано!

Понеже съществуват различни вярвания относно Кой (или Какво) е създал вселената и законите в нея, то хората не обръщат внимание на факта, че именно Сътворението заедно с неговите природни закони, световни константи, философски и физични принципи, управляват живота на Земята и в частност социалния живот на Човешката Цивилизация. Не може току така да се нарушава Закона за Квантовата Еволюция на Живота и Човешката Цивилизация. За такива нарушения наказанията са тежки!

Използване на парите като средство за разрешаване на проблемите възникващи в хода на еволюцията на Цивилизацията никога не води до стабилни дългодействащи решения; напротив нещата в по-далечна перспектива се влошават още повече. Предоставянето на огромни парични суми на големите американски финансови корпорации няма да спаси икономиката на САЩ от пълна разруха, свидетелство за което са непрекъснато нарастващите негативни икономически резултати. Със сигурност несъответстващите на Закона за Еволюцията на Човешката Цивилизация изкуствено създадени човешки методи и подходи за разрешаване на сегашната сурова рецесия ще донесат много страдания за американския народ. Наказанието на този природен закон ще бъде жестоко, ако сегашното американско правителство не се осъзнае навреме и не вземе мерки за

по-безболезнен преход от Системата на Свободния Пазар към новата социално-икономическа система.

Правилни резултати в науката се постигат само тогава, когато поведението и действията на изследователя съответствуват на изискванията на природните закони – това е залог за успех във всяка научна работа. Така е и в политиката.

За да формулирам по-ясно горните философски разсъждения, аз ще преставя тук няколко типични примера. Съществуващата сега, и общоприета като крайна истина за света, Генерална Научна Догма представлява всъщност “човешки сготвен научен закон“. Този изкуствен човешки закон се базира на няколко вярни и на няколко невярни фундаментални предположения като: материалистично-детерминистичната класическа философия, микро-квантовата механика с нейните принципи и уравнения, Айнщайновите теории на относителността, неговият знаменит принцип на разделността, и неговата идея за Обединена Теория на Полето, Стандартният Модел, Биг Бенг космологията, Инфлационната космологическа теория, и други по-маловажни теории. От горепосочените основни елементи на Генералната Научна Догма само микро-квантовата механика е що-годе правилна теория. Останалото е научен боклук, който час по-скоро трябва да бъде изхвърлен на сметището на неудачните и недоказали се научни теории. Да се следва стриктно тази остаряла и невярна в голямата си част Научна Догма означава влизане в конфликт с естественните закони на вселената. А за това, както вече знаем, бият по мутрата. Тази груба ответна реакция на природата е особено очевидна към програмата на НАСА да открие живот на планетата Марс. През по-голямата част на миналото столетие Марс беше разглеждан като най-подходящата планета в слънчевата система (освен Земята, разбира се), където може да съществува живот. Десетки скъпи американски експедиции (в допълнение на няколко неуспешни руски експедиции) не представиха солидни доказателства за съществуването на примитивни живи организми съществуващи сега или в миналото на Червената Планета. Няма даже и солидно доказателство за наличието на течна вода на Марс сега; само някакви интригуващи намеци за съществуващи някога езера и реки, които са пресъхнали преди милиони години. Това е голямата причина, поради която учените все повече насочват погледите и надеждите си да открият примитивен живот на Европа, – един от голямите спътници на Юпитер - свят, който буквално плува във вода. През февруари тази година НАСА и Европейската Агенция за Космически полети се съгласиха да пренасочат своето внимание от

Марс към Европа и други масивни спътници на Юпитер. Ако нещата вървят, както е планирано, НАСА ще изстреля през 2020 година 9,000-паундова космическа проба за изследване на Европа, а Европейската Агенция за Космически Полети ще изстреля подобна проба по посока на Ханимед – друг гигантски сателит на Юпитер. Тези проби ще достигнат своите цели около 2026 година. Със сигурност \$4-милиардният лов на извънземен живот ще бъде следващият голям неуспех на НАСА.

Както бе обяснено от мен в публикуваните томове на Общата Квантова Механика, нашата планета е единственото място във вселената, където Животът може да съществува! Тук е постоянната резиденция на Живия Наблюдател и на Бога. И това е Основен Закон на Природата! Бог ще накаже всеки и всяка космическа мисия, които дръзнат да нарушат този природен закон. Наказанието за НАСА и за американския народ ще бъде огромно пилеене на пари и човешки квалифициран труд, напразни надежди, горчиви разочарования, и загуба на престиж за цялата агенция и за нейните водещи учени.

Конвенционалната квантова механика (всъщност това е микро-квантова механика), Айнщайновите теории и принципи, идеята за създаване на Обединена Теория на Полето, Стандартният Модел, всички космологични теории, Дарвиновата теория на видовете, и други, се разглеждат като Светая Светих на Фундаменталната Наука. Изказването на недоверие в истиността на тези основни теории се разглежда като светотатство, или опит за научно самоубийство, в средите на официалната наука. Дали тези теории наистина съдържат крайните истини за света? Моят твърд отговор е: Не, абсолютно не, това са погрешни теории, които са полезни само на авторите им и на тези, които правят кариера от тях.

В квантовата механика един обект може да съществува в много състояния едновременно, твърдение, което очевидно е лишено от всякакъв здрав смисъл. Описанието на света давано от квантовата механика изглежда напълно противоположно на това, което наблюдаваме в заобикалящия ни реален свят (поне със сигурност това е вярно за макро-света, в който се движим и директно наблюдаваме). Квантовата механика е мъртва наука: тя съдържа много сложна математика (често неразбираема даже и за водещите учени в света), но не съдържа живот в нея. А точно в областта, която тя описва, влиянието на живия наблюдател е особено голямо. Едно нещо е

еволюцията на квантовата система, която се описва много прецизно от уравнението на Шредингер, друго нещо е, че само измерването/наблюдението “решава“ величините на изходните параметри. Уравнението на Шредингер пресмята вероятностите на някои изходни събития и тяхните параметри; то не дава единствен отговор за изхода на някакъв квантов процес. Може и така, може и така, може и така. Уравнението на Шредингер би трябвало да описва света по един напълно детерминиран начин, но това уравнение не го прави така. Даже неговият знаменит автор (Ервин Шредингер) е бил скептично настроен в практическото приложение на това квантово уравнение. Той е писал нещо такова: “Добре, ако вярвате в това, което моето уравнение казва, то вие трябва да вярвате, че тази котка е жива и е мъртва едновременно. Това положение явно не е правилно, защото такова нещо не може да става в света. Следователно моето уравнение не може да бъде правилно за котка. Някакъв друг фактор трябва да участва в моето уравнение.“ Само гений като Шредингер може да разсъждава по този оригинален начин. Обикновените физици, обаче, в голямата си част не са гении; те безуговорно и безмозъчно приемат квантовите уравнения за единствено вярни теоретични оръдия, с чиято помощ могат да се открият всички тайни на микро-света; те са убедени, че държат здраво опашката на квантовата котка на Шредингер и че могат да я убиват и възкръсват (със своите квантови уравнения), когато си пожелаят това.

Мистериозният фактор, който трябва да бъде вкаран в уравнението на Шредингер, за да го направи жизнено и правилно работещо, не може за съжаление да бъде облечен в математическа дреха. Този фактор е живият наблюдател, чието квантово диалектично сътрудничество с неживия обект (който се измерва - наблюдава) определя величините на параметрите на неживия материален обект. Извън измерването/наблюдението, извън диалектичната кооперация между живия наблюдател и неживия обект на наблюдение, не съществува детерминирано време, не съществува изобщо обект за наблюдение. Уравнението на Шредингер ни казва какво става с квантовата система в интервала-време между две последователни измервания. Уравнението ви казва приблизително следното: “Ако знаете състоянието, в което пребивава квантовата система сега, то вие може да пресметнете какво ще стане с тази система, да речем след пет секунди.“ Дали може да се вярва в такова твърдение? Разбира се, че не. Има ли смисъл да пресмяташ състоянието на една квантова система, която е извън процеса на измерването (а следователно извън процеса на

детерминирането-съществуването) и да се правиш на луд като смяташ, че получените резултати от това пресмятане отразяват нещо реално?

Микро-частиците (елементарни частици, атомни ядра, атоми,...) са разположени на самата граница (или много близко до нея) на материалния свят. Тук, детерминиращата, стабилизираща роля на Живия Наблюдател се чувства изключително слабо. Измерителните стандарти на Живия Наблюдател са много груби (твърде големи) да измерват прецизно толкова малки величини на параметрите. Изходните резултати от измерванията са крайно неакуратни, съществуват големи отклонения в стойностите при различните измервания; с други думи изходните стойности на параметрите имат вероятностен статистически характер. В допълнение към тези невзгоди, величините на изходните параметри са лимитирани от стойностите на световните константи, а също така зависят от това как се измерват тези величини (качество на измервателните уреди, използвани методи за измерване, измерителните способности на живия експериментатор). Ето защо квантовите уравнения работят по-успешно в микро-света, отколкото детерминистичните уравнения описващи макро-света и които дават еднозначен отговор за изхода на процесите.

В микро-света е невъзможно да се предвиди точен изходен резултат преди да се направи измерването. Този факт се дължи не на липса на достатъчна информация, а се дължи на неопределената природа на микро-света, който само измерването (извършвано от жив наблюдател-експериментатор) прави определен (т.е. стойностите на параметрите приемат определени цифри). С други думи измерването/наблюдението извършвано от жив наблюдател прави микро-частицата реална, съществуваща. И пак повтарям: това е така, защото микро-обектите съществуват на границата на Реалния Свят и тук детерминиращото влияние на Живия Наблюдател е практически нула. Да се твърди (както го правеше “най-великият учен на 20-ти век“ А.Айнщайн), че съществува реалност в микро-света извън измерването/наблюдението е абсолютна глупост или невежество.

Старото класическо твърдение, че атомът представлява мини-планетна система, в центъра на която се намира тежкото ядро, а електроните се въртят около него като планетки, е отдавна изоставено от физиците като невярен модел. Уравнението на Шредингер пресмята вероятността електронът да се намира в някоя област около атомното ядро; идеята за въртене на електрона около ядрото е отдавна погребена. Но и новото, Шредингерово, твърдение за електрона е невярно – то си е чиста математика без реално покритие. Когато не се наблюдава от

живия наблюдател, електронът е навсякъде (около ядрото) и никъде. Електронът е там, където го потърсите, а не там, където уравнението на Мистер Шредингер пресмята че трябва да бъде (с известна вероятност, разбира се). Около атомното ядро, което представлява двумензионен квантов обект (нещо като балон), не може да съществува детерминирано пространство по отношение на самото ядро; следователно не може да съществуват каквито и да е детерминирани точки и области около атомното ядро, където електроните пребивават с по-голяма вероятност (според уравнението на Шредингер). Моите наблюдения над изкуствено създадена кълбовидна мълния (квантов обект – гигантски макро-атом) потвърждават това ново твърдение. Тези наблюдения са описани в моите книги.

Намесва ли се Бог в делата на микро-света? Всеки индивидуален образ на *Първичната Субстанци* – било то енергия, било то нежив материален обект, било то живо същество, било то човешка душа, било то духът на цялата човешка цивилизация – съдържа в себе си Бог! Бог е всеприсъстващ и всемогъщ; неговите потенциални възможности за въздействие над обектите в природата са огромни (трудно е даже да си ги представим и оценим от наши човешки позиции); взаимодействията на Бог с обектите в света са квантови (мигновени, без материални посредници). Бог може да въздейства на микро-света, но Той не го прави, защото това не му е работата. Бог се намесва в делата на макро- и мега-света само тогава, когато това е необходимо за стабилното развитие на Живота на Земята, а също така и в главните възли на Квантовата Вълна на Живота, когато трябва да се замени стария доминиращ вид живи същества с новия (по-прогресивен) доминантен вид. Бог може да застави (по квантов път) природните сили да се разбушуват до такава степен, че да изстреби напълно даден вид живи същества и да го замени с друг. Бог може да “стерилизира“ даден вид живи същества и да ги направи неспособни да се възпроизвеждат; Бог може да изпрати смъртоносна болест, която да изстреби представителите на обречения на смърт вид живи същества; Бог може да затрие напълно Живота на Земята (в края на света само) като насочи (по квантов път) огромни количества енергия от слънцето към ядрото на Земята и да я разтопи до лава! Бог балансира (по квантов път) много финно стойностите на параметрите на Земята, за да я поддържа пригодна за Живот; Бог предпазва Земята от космически катастрофи, които биха могли да унищожат Живота на Земята! В това се състои главната работа на Бог, а не някакви си ненужни дреболии като

намесване в делата на микро-света, в помагане на комарджиите в казината (комарджиите също се молят на Бога да им дава добър късмет), или разрешаване на личните проблеми на хората.

Друг “липсващ“ фактор в уравнението на Шредингер (и във всички други квантови уравнения) е “**квантовото единство на света**“ – фактор непознат на съвременната физика и поради това пренебрегван от нея при теоретичното описание на микро-света. Всеки обект на *Първичната Субстанция* представлява противоречиво диалектично единство на индивидуалното и общото. Като индивидуалност, обектът взаимодейства с обектите в света по нормален (единствено познат от науката) начин: с помоща на материален посредник, със скорост лимитирана от скоростта на светлината. Като неразделна част на даден квантов обект (това е неговият обобщен, колективен образ), разглежданият индивидуален обект се намира в мигновен (нелимитиран от скоростта на светлината) квантов контакт с обобщения колективен квантов обект и следователно и с неговите неразделни части-обекти. Индивидуалните неразделни елементи-обекти на квантовия обобщен (колективен) обект могат да си обменят (по квантов път) информация, енергия, материя, действие. Този квантов обмен-взаимодействие може да се извършва без нарушение на природните закони, както и става обикновено на практика.

Във взаимодействията между микро-частиците (разпад или образуване на нови частици при сблъскване на частиците) световните симетрии (на ниво микро-свят) играят определяща роля в изходния резултат на тези реакции-взаимодействия. Разбира се природните закони също се спазват акуратно. Това е “скритият, липсващ демон“, който трябва да се инкорпорира в уравненията на квантовата механика.

Бог също представлява “скрит, липсващ“ фактор във взаимодействията между отделните обекти в природата, но това е абсолютно непредсказуем фактор (за нас, хората), следователно този фактор-Бог никак не може да бъде включен в уравненията на физиката или в теоретичните модели на биологията. Както споменах по-горе, Бог може да предизвика по квантов път (когато това е нужно на неговия план за Живота) верига от природни бедствия на Земята (катастрофални наводнения, много активна вулканическа и тектонска дейности, сурови суши, глобално застудяване или глобално затопляне, други) без да нарушава при това природните закони.

Както споменах преди, когато хвърляме зар много пъти подред, ние очакваме шестте цифри на зара да се появяват с еднаква вероятност

– 1/6. И това се случва със кой и да е нормално направен зар, по всяко време и на всяко място в пространството. Как може да се обясни логически разумното поведение на този “тъп”, “безмозъчен” зар? Това не ти е даже някаква умна маймуна, която би могла да научи правилата на играта и да ги прилага правилно; зарът е все пак нежив предмет. Как зарът “запомня” колко пъти са излезнали отделните цифри при предишните хвърляния и как определя кои цифри да излезат при следващите хвърляния? Въпросът ми изглежда тъп и тривиален, поне такъв изглежда на общата публика и на конвенционалните учени. За дълбоко мислещ човек, обаче, това съвсем не е тъп въпрос! От позиции на съвременната физика отговорът би могъл да бъде: това става, защото има някакъв скрит за нашите очи и разум обмен на мистериозни виртуални частици или информационни полета. Иди и ги докажи практически тези ненаблюдаеми по принцип информационни полета. Тъпо! Най-логично е да се смята, че *Нещо* (или *Някой*) стои зад това разумно поведение на тъпия безмозъчен зар. Бог не играе на зарове с природата – това го беше казал Айнщайн и той е прав в този случай. Истинският “скрит” разумен фактор, който контролира играта на зара е **Единството на света и Световните симетрии**. Присъствайки във всички индивидуални обекти на *Първичната Субстанция*, Бог съобщава разум на всеки от тях. Така че в крайна сметка, Бог прави всички обекти в света разумни!!!

Скъпи конвенционални учени, много некрасиво и високомерно е от ваша страна да питате какъв механизъм стои зад действията на Върховния Разум или Бога (включително Сътворението на света, управлението на света от този Върховен Разум), след като предлаганите от вас механизми са абсолютно погрешни! Първо наведете ред в своя дом и после критикувайте съседите си.

Пол Дирак, който постави основите на квантовата механика, е бил също скептичен относно универсалността на уравненията на квантовата механика. Когато го запитали, “Какъв е отговорът на проблема на измерването”, той отговорил, “Квантовата механика е временна теория. Нужно ли е да търся отговор в квантовата механика?”.

Независимо от своята непълнота, квантовата механика има стабилни експериментални доказателства за верността на повечето нийни твърдения. Следователно, ние не можем да я захвърлим с лека ръка на бунището на неуспелите теории. Квантовата механика е единствената съвременна теория, която върши полезна работа, макар и

само в микро-света. За разлика от нея, Теорията на Пружините (String Theory) няма зад гърба си абсолютно експериментално доказателство. Идеята за 11-размерно пространство и съществуването на огромно множество вселени-мехури изглежда много фантастична, и по принцип не може да бъде доказана практически. Аз не бих искал да дискутирам в тази статия другите фундаментални теории на съвременната физика, защото те в никакъв случай нямат правото да претендират за “крайни истини“ в науката. Това са фалшиви теории.

Ние живеем в неквантова среда, респективно неквантов е и нашият манталитет. Следователно, неквантови са нашите въпроси и отговори относно Сътворението, еволюцията на вселената, Края на вселената, произхода на Живота, същността на човешкото съзнание, произхода на световните константи и природни закони, и други важни проблеми в нашия свят. Квантовата Реалност, чието съществуване съвременните учени даже не подозират, е твърде различна от неквантовата реалност, която познаваме сравнително добре. Когато задаваме въпроса, “Защо в нашата вселена световните константи имат стойностите, които наблюдаваме, и защо природните закони и фундаментални принципи са такива, каквито ги наблюдаваме”, то ние безсъзнателно приемаме съществуването на Създател (било то външен Интелегентен Дизайнер – някаква супер-цивилизация от Мултивселената; било Бог; било просто сляпите сили на неживата природа). Ние (не аз!) смятаме, че този Създател е направил своя избор на вариант на вселената на базата на някои скрити за нас правила, или просто той е избрал варианта, който му е най-харесъл. И двете противоположни идеологически групи (религиите и съвременната атеистична наука) задават грешен въпрос: “Какъв/Кой е този външен фактор, който сътвори вселената, и с какви средства я сътвори? Защо този Създател е избрал този вариант на вселената?”. И много, много други грешни, неуместни, въпроси.

Нашата вселена представлява дуално единство на индивидуални обекти и на общи колективни квантови обекти. Квант означава: елементарен, без вътрешен състав и структура, без определени точки и области в него, без определено начало и край във времето и пространството. Както бе обяснено в моите книги, квантовият материален обект може да бъде само дву-дименсионен манифолд в пространството и само три-дименсионен манифолд във времето. Квантовият образ на нашата вселена представлява дву-дименсионна

сфера-манифолд в пространството и три-дименсионен манифолд във времето. Трите дименсии на времето са: затворен квантов кръг на отделния човек, затворен квантов кръг на Човешката Цивилизация, и затворен квантов кръг на Живота-Цялата вселена.

Квантовият образ на нашата вселена представлява затворен манифолд без определено начало и без определен край. Всички реални неща и събития се съдържат в този затворен свят включително и Първопричината за съществуването на вселената, ако изобщо може да се говори за Първопричина в свят, където всичко е първично и производно едновременно по отношение на другите елементи на света. Така е и самият Бог – той е първопричина за съществуването на всички основни форми на *Първичната Субстанция* (при качествения скок от най-сложното към най-простото във Великия Кръг на *Първичната Субстанция* – на квантово ниво 7), и в същото време Той е продукт-производна на качествените изменения на различните форми на *Първичната Субстанция*. В такъв затворен квантов свят няма нужда от Създател и от Първопричина за съществуването на света-вселена. Величините на параметрите в този затворен свят са лимитирани по стойност и са строго дефинирани поради квантовото диалектично съществуване и взаимодействие между Живия Наблюдател и неживата природа. Стойностите на световните константи и формата природните закони не изискват външно обяснение и оправдание, защото те не са сътворени от нищо и от никого, което е извън времето-пространството на нашата вселена. Природните закони, параметрите на вселената, и формите на вселената са пригодни за Живот на Земята, те са красиви и симетрични. Те просто си вършат добре работата!

Отличният физически порядък съществуващ в нашата вселена и прецизно поддържаните параметри на Земята осигоряващи отлични условия за стабилно и безопасно съществуване на Живота, неизбежно ни довеждат до заключението, че съществува някакъв Върховен Супер-Интелигентен и Супер-Способен Разум (много, много по-разумен и способен от нас хората), който е дизайнвал и е сътворил вселената, а след това е продължил да контролира нещата в цялата вселена и в частност Живота на Земята. Бог е най-висшата форма на *Първичната Субстанция* във вселената. Бог би трябвало да е този Велик Дизайнер на вселената и нейен Върховен Ръководител. Но не, не е Той. Ако допуснем, че Бог е дизайнвал вселената и след това я е сътворил по този божествен дизайн, това означава, че Бог е първичен по отношение на вселената, че Той е съществувал преди Сътворението (извън нашето време-пространство). Това, обаче противоречи на идеята за квантова

затворена във времето и пространството вселена. Така че Бог не е Дизайнер и Създател на Света. Както бе обяснено по-горе, само такъв модел на света-вселена е жизнен, работещ и обясняващ всички аспекти на света! Всички други неквантови “отворени“ теоретични модели на вселената са неспособни да отговорят на всички тези въпроси, които ученият си поставя, когато се заеме да изясни същината на света.

От диалектиката знаем, че всеки реален обект (на *Първичната Субстанция*), или процес, представлява “единство и борба на противоположностите”. Индивидулният образ на вселената (вселена съставена от индивидуални, разделени в пространството и времето, материални обекти) и общият колективен квантов образ на вселената (затворен във времето-пространството квантов манифолд) са две противоположности, “борещи се помежду си” и съжителстващи в едно цяло. Друга двойка “борещи се” и съжителстващи в едно цяло противоположности са неживата и живата форма на *Първичната Субстанция*. Диалектичното съжителство на противоположностите и тяхната вечна борба изискват съществуването на “рамка” (както е при картините), в границите на която да съществува това единство на противоположностите. *Времето-Пространството* е тази рамка; те от своя страна представляват друга двойка противоположности. В рамката на “време-пространството” реалните неща имат двоен образ.

Времето на вселената е двулико също. Първо, то представлява квантов обект (с размер 4.4 милиарда години): затворен кръг без части (по-малки времена-интервали), без начало и без край. Второ, *Времето* на вселената е диференцирано (това е неговият втори, индивидуален образ) в по-малки времена-интервали и притежава определена, насочена напред, “стрела на времето”. Макар и вътрешно последователността на събитията да е абсолютно детерминирана от Квантовата Вълна на Еволюцията на Живота, то *Началото* и *Краят* на тази поредица са “размазани” (неопределени, “черни кутии“), защото нищо реално не съществува преди *Началото* и нищо реално не съществува след *Краят*. *Началото* и *Краят* на вселената се намират между Реалността и Небитието! Както са резонансите на елементарните частици: има ги и ги няма!

Вселената се появява в “размазаното“ неопределено *Начало* в напълно готов вид (енергия, елементарни частици, атоми, молекули, ..., скали, планини, планети, звезди, галактики, и Живот в най-простия му вид), еволюира по Закона на Квантовата Вълна на Живота (само живата природа), и накрая (след 4.4 милиарда години) Бог ликвидира Живота на Земята и вселената изчезва в “размазания“ неопределен *Краят!!!* В

един затворен квантов контур-манифолд *Началото* и *Краят* съвпадат! Животът свършва със Смъртта, Смъртта поражда Живота! Кралят е мъртав, да живее кралят, казват французите. След като изгаря в огъня, птицата Феникс възкръсва отново за живот от пепелта! Така е и със вселената!

“Външното“ за един затворен квантов кръг-контур е “Вътрешно” за този квантов кръг-контур! Външната причина за съществуването на вселената се намира вътре в самата нея. И тази причина никога не е била създадена от Нищо и от Никого и никога не може да изчезне! А следователно и вселената никога не е била сътворена и никога няма да изчезне: тя съществува на цикли с продължителност 4.4 милиарда години; и тези цикли са абсолютно еднакви и в най-дребните си детайли; и няма “предишен”, “сегашен” или “следващ - бъдещ“ цикъл, има само един-единствен цикъл!

Представете си, че хронологията/историята на вселената е записана на кино-лента, която е монтирана на кръгъл барабан, чието пълно завъртане около оста му е 4.4 милиарда години. Извън барабана е абсолютна пустота: няма пространство, няма време. Всичко реално-съществуващо е на барабана. На барабана има неподвижна метка-окото на Бога, което наблюдава филма на вселената. Зрителят-Бог е жив (съществува) и може да наблюдава филма само между неопределеното начало и неопределения край на лентата-филм; там започва и свършва *Времето; Началото* и *Краят* на филмовата лента представляват “черни кутии” – живият зрител (Бог) не може да види какво става там, защото там нищо не става. Живият зрител се “събужда” веднага след неопределеното начало на филма и вижда камъните, планините, океаните, слънцето, звездите през ноща,..., примитивни бактерии-прокариоти в океаните; филмовата лента се върти и разкрива пред очите на живия зрител картини от еволюцията на Живота на Земята: появяват се , развиват се и стигат разцвет, а след това измират, нови по-съвършени форми на живата природа; звездите и галактиките са си същите; ...; накрая на филма се появяват кадри с цивилизования човек в тях; Човекът стига своята кулминация –разцвет през ХХI-ви век на Новата Ера, след което започва да се изражда; природни бедствия помагат за разрушението на Живота на Земята; проблясък и край, Бог и Животът са мъртви! Но лентата се върти непрекъснато, защото никой няма “отвън” да я стартира или спре. Живият наблюдател се събужда и филмът продължава да показва същите картини! Това беше само игра на въображението с цел по-добро разбиране на същината на вселената.

Като квантов обект вселената притежава външен неделим (квантов) образ. Величините на основните параметри на този квантов образ са следните: пространствен размер – $0.652 \cdot 10^{28}$ сантиметра, размер във времето – 4.4 милиарда години, маса – $5.6 \cdot 10^{55}$ грама, тотална кинетична енергия (потенциалната гравитационна енергия има същата стойност, но с обратен знак) – $5.02 \cdot 10^{76}$ ерга, стойностите на всички световни константи, природни закони и фундаментални принципи, ..., някои биологични и спиритуални параметри, които не могат да се оценят с метричната система на неживата материя и енергия, ..., и накрая Бог като неен партньор-противоположност. Тези външни качества на вселената-квантов максимален обект са лепнати като етикети върху тялото ѝ, те са квантови величини и следователно не могат да се разделят на части, те са вечни, никога и от никого несъздадени, и никога не могат да бъдат изменени или унищожени.

От позиции на съвременната наука, а и от позициите на основните световни религии, всички въпроси и отговори (понякога те изглеждат много логични) на въпросите за Сътворението, Създателя, вида на природните закони, стойностите на световните константи, Първопричината за съществуването на света, Целта на вселената, и други, просто губят смисъл в светлината на дадените по-горе обяснения. Защото: не е имало външна Първопричина за създаването на вселената, не е имало Дизайнер на вселената, не е имало Създател и Сътворение на вселената, не е имало обсъждане и избор на стойностите на световните константи и формата на природните закони, няма детерминирано Начало и детерминиран Край на вселената, и т.н. Това, което остава на нас, учените (и на всички непрофесионални умни хора), е да се опитаме да разгадаем принципите на световните симетрии и защо съществуващите природни закони и стойности на световните константи са такива, каквито ги наблюдаваме; да се опитаме да разберем същината на Бога и неговите възможности на въздействие върху неживата и живата природа; да разберем нашето място и роля в този свят. Но да си задаваме глупави въпроси от рода на “Защо имаме този вариант вселена, а не друг?”, просто няма никакъв смисъл. Този вариант вселена съществува, той върши добра работа, нищо не може да се промени, този вариант е завинаги, ..., и толкоз – случаят е приключен!

Квантовата Вълна на Еволюцията на Живота е най-основният природен закон контролиращ живота на всички живи организми на Земята (животни и растения), включително и еволюцията на Човешката Цивилизация. Това е жив (еволюиращ във времето) природен закон, незамръзнал завинаги закон, както е Законът за Гравитацията. Това е природен закон за непрекъснати промени и възходяща еволюция на Живота. Качествата на Единствения Жив Наблюдател във вселената (Живата природа на Земята) еволюират във времето, от най-простите си форми в началото на цикъла (прокариотите и синьо-зелените водорасли) до най-сложните си форми – тези на Цивилизования Човек (в края на цикъла на вселената).

Главните качества, определящи моменталното състояние на вида “Цивилизован Човек“, се манифестират в колективната етика, морала на историческите класи и исторически социално-икономически системи, включително тяхната култура, изкуство, религия, оръдия и технологии за овладяване и подчиняване на своите цели околна среда, оръжия, енергийни източници, и други. Аз наричам този арсенал от качества “Интензивност на Живота“ – това е вертикалната ос на графиката на Квантовата Вълна на Живота. Индивидуалните човешки същества са само покорни изпълнители на световните симетрии, в частност на тези определяни от Квантовата Вълна на Живота. Макар и видимо свободни в своите персонални действия и избор, като клас (колективният им квантов образ) хората са “задължени” да спазват изискванията на световните симетрии и Квантовата Вълна на Живота: общото и необходимото се реализират чрез специфичното и случайното. Техническите средства “използвани” от Бога са страстите, нуждите, желанията, личните интереси на индивидите, които Бог умело анализира.

В своята еволюция, всяка социална класа и всеки социално-икономически строй (система) имат периоди на прогрес и разцвет, когато тяхните концепции съответствуват напълно на качествата на Живия Наблюдател в моментното състояние на неговата еволюция. Това са най-щастливите и най-ефикасни периоди в живота на класата/системата, периоди на относителна стабилност и победи. Но Живият Наблюдател не стои замръзнал на едно място, той развива и усъвършенствува своите качества и изпълнения във *Времето*, докато концепциите на социалните класи и социално-икономически системи не се променят във *Времето*. След време настъпва разсъгласуване, излизане от резонанс с измененото вече състояние на еволюиращия Жив Наблюдател. Социалният клас/система губи своите стимули за

активен живот; той е постигнал вече своите високи цели и неговият интерес в живота се е изпарил. Такъв “износен“ социален клас/строй, система продължава да вегетира известно време, постепенно дегенерира, и влиза в конфликт със следващия в еволюцията по-прогресивен социален клас/система. Изходът на този конфликт е винаги в полза на по-прогресивния клас/система: старият клас/система загива, новият клас/система става доминиращ клас/система през следващия квантов период в еволюцията на Живота. Еволюцията на Живота никога не спира да си откъхне и никога не тръгва назад. Както бе казал някога Георги Димитров: “Колелото на историята се върти напред и ще се върти до пълната победа на комунизма“. Аз бих малко подправил думите на Георги Димитров: “Колелото на Историята се върти напред,..., и така до Края на Света; а след това онтово ще се върти“. Упадъкът на отиващия си от сцената на Живота социален клас/строй се изразява в неговата неспособност активно да контролира политиката и икономиката, корупцията в неговите среди достига огромни пропорции, културата и моралът му не са вече положителни.

Приемайки за доказан факт революционните скокове от един вид социален клас/система към следващия по-прогресивен такъв, ние сме длъжни да отчетем и факта, че между тези революционни преходи съществуват дълги периоди на социално затишие, на плавна тиха еволюция (много често незабелязвана от политическите и икономически лидери, а и от учените също), на временно благоденствие и социален мир. Пример: след времето на квантовата катастрофа на графиката на Квантовата Вълна на Живота, – периодът 1929-1945 година, времето на Великата Депресия и на Втората Световна война – когато остарялата система на класическия капитализъм бе заменена със системата на Свободния Пазар, последва дълъг период на сравнително стабилно и ефикасно икономическо развитие на нашата цивилизация. По време на този щастлив период жизненият стандарт на живота на обикновения гражданин нарастна значително. Временната икономическа стабилност и просперитет на тази система създадоха в човешкото съзнание фалшивата илюзия за вечност на Системата на Свободния Пазар. Бившият президент на САЩ Джордж Буш-младши твърдо вярваше във ефективността и вечността на тази система и неговата политика беше на всяка цена да избегне реформа на тази вече загиваща система. Сега ние чувстваме на гърба си тази негова пагубна политика. Независимо от героичните усилия на новия американски президент Обама да извърши кардинални промени на Системата, Вашингтон се съпротивлява отчаяно на такива

промени, и изглежда политиките там са все още управлявани от Рейгънизма – ултра-консервативна идеология, която казва, че държавната интервенция в икономиката е винаги лошо нещо, а да се остави частният бизнес сам да си върши работата със свои средства е винаги добре. Резултатите от тази политика се оказаха много трагични за обикновения работещ американския народ. Първо, даже преди настоящата сурова рецесия (предизвикана от неразумната политика на друг Рейгънист – Джордж Буш-младши), намалението на данаците на високите доходи и дерегулацията на икономиката се очакваше да донесат просперитет на цялата американска нация. Но това не стана! Само богатите американци намазаха от тази ултра-консервативна политика. Реалният доход на най-богатите (0.01% от населението на САЩ) американци нарастна седемкратно между 1980 и 2007 година (годината, когато започна сегашната рецесия). В същия период реалният доход на средните американци нарастна само с 22%, което е една трета от нарастването на дохода им през предишните 27 години. Сегашната рецесия е най-суровата рецесия след Великата Депресия.

Дебатите около предлаганата от президента Обама нова публична (с участие на държавата) система на здравеопазването стават все по-ожесточени. Богатите насъскват възрастните американци (опората на консерваторите) да излизат на улиците и площадите на САЩ за да протестират срещу предлаганото кардинално изменение на нехуманната съществуваща система на здравеопазване.

Републиканските конгресмени и сенатори, подкрепяни от много демократи, се борят жестоко в Конгреса и Сената да запазят огромните печалби на застрахователните компании. Тези политици не се интересуват никак от съдбата на 50 милиона незастраховани американци; това, което ги интересува най-вече са огромните суми пари, които застрахователните компании пъхат в джобовете им, за да им купят съвестта. Корупция от такъв огромен мащаб е типично нещо за умиращата доминантна класа и социално-политическа система.

Има много какво да се каже за финансовата катастрофа през последните две години. Усилията да се осъществи държавен контрол и регулация над дейността на банките и големите финансови корпорации вече губи сила. Опонентите на реформата твърдят, че повече държавна регулация ще доведе до значително намаляване на финансовата иновация – и то това го казват само няколко месеца след като бяхме свидетели на “чудесата“ на тази иновация, която доведе САЩ до ръба на финансов колапс. Този колапс бе предотвратен с огромни парични инжекции за най-богатите финансови корпорации в САЩ - пари

идващи от джобовете на обикновения американски гражданин. Ограбваните финансират грабителите си! Какъв парадокс, по-скоро - какво издевателство над този умен, работлив и честен народ! Сега, края на лятото на 2009, ние сме свидетели как тези финансови паразити "уважават" своите кредитори – обикновените американци. След няколко месечена задръжка на алчността, бордовете на директорите на спасените от колапс финансови гиганти пак започват да спускат "златни парашути" на главите на своите ръководители и чиновници. Средната годишна заплата на средния служител в тези финансови гиганти е около един милион долара; а изпълнителните директори и менаджери получават годишни премии за "отлично свършена работа" от порядъка на десетки и стотици милиона долара. В същото време обикновеният работещ американец бърта за 40 хиляди долара годишно, ако изобщо има възможност да бърта при тази висока безработица (16 милиона безработни в САЩ). На какво се дължи тази драстична разлика в доходите на тези две категории работещи? Тя се дължи се на жестокото ограбване на обикновения американец, и на закона, който позволява това да става. Големият Капитал, Системата на Свободния Пазар, са несъвместими със социалната справедливост, с хуманността и с истинската демокрация! Такава е истината!

Обаче, Големият Капитал, Големият Петрол, правителствата на най-развитите страни в света и упоритият консерватизъм, не са в състояние да спрат прогреса на Цивилизацията и да попречат на прехода от остарялата, износила се и неработеща ефективно вече система на Свободния Пазар към новата социално-икономическа система. Не се наемам да гадая качествата на тази нова система, но със сигурност това ще бъде много по-справедлива и много по-хуманна система по сравнение със системата на Свободния Пазар. Едно е сигурно: държавата все повече ще се намесва в делата на икономиката и социалните отношения. Хора, не се плашете - това няма да бъде болшевишки комунизъм или "развит, хуманен социализъм". Бог никога не използва старите си оръдия и методи.

Научното изследване извършено преди няколко години в Масачузетския Технологичен Институт, наречено "Границите на Растежа", привлече вниманието на учени и политици към някои критични проблеми в развитието на Цивилизацията, и най-вече към проблема за изчерпаемостта на природните ресурси. Изкопаемите горива и суровини са си кротували незасегнати стотици милиони

години (а и милиарди години) в недрата на Земята, а ето че идва на сцената на Живота цивилизованият човек и той бързо им вижда сметката. За някакви си само 150 години, повече от половината от тези жизнено необходими за Цивилизацията суровини са вече безвъзвратно употребени. Голямата част от тези суровини не могат да бъдат рециклирани за втора употреба. Моделът разработен от учените на МТИ предполага експоненциално нарастване на човешкото население, на консумацията на храна и суровини, замърсяване на околната среда в резултат на човешката дейност,..., и всичко това, комбинирано с драстичното намаляване на природните ресурси ще доведе до гибелно разрушаване на цялата система някъде през втората половина на ХХI-ви век. Това заключение за времето на края на Системата (Човешката Цивилизация) съвпада с времето на Края на Света предсказано (пресмятнато, по-точно казано) от Квантовата Вълна на Живота. Краят на Цивилизацията и на света ще настъпи някъде около 2068 година – само след 60 години!

Човешкото население на Земята нарастна два пъти през последните 46 години. Сега на Земята живеят близо 7 милиарда човешки същества. Въпросът е: могат ли намаляващите природни ресурси да поддържат стабилното и комфортно (по нашите сегашни мерки) съществуване на Цивилизацията, при положение, че човешкото население продължава да нараства експоненциално? Труден въпрос!

Гражданите на САЩ буквално ядат петрол и гълтат природен газ. Петролът и газта са нужни да караме колите си, да отопляваме и охлаждаме жилищата си, да произвеждаме електричество, да произвеждаме изкуствени торове и пестициди, да произвеждаме храна (петрол за иригация, за хранане на машинарията, за култивация, за събиране на урожая, за транспорт, за произвеждане на хранителни продукти в заводите, и други). Изчислено е, че само за изхранването на един среден американец отиват 400 галона петрол годишно (за каране на личната му кола отиват няколко пъти повече петрол). Урокът е прост: без петрол гладуваме, мръзнее, мъчим се и се потим през горещите дни на дългото американско лято, не се движим достатъчно. Производството на петрол вече стигна своята кулминация и започва да намалява в най-малко 54 страни на ОПЕК (от общо 65 страни-членки на организацията). Оптимистическите информации (за невероятно големи запаси на петрол) идващи от страните-производителки на петрол, най-вече от Саудитска Арабия, са ненадежни и много съмнителни. Мнозинството петролни специалисти смятат, че пикът на петролното производство е вече отминал. Колкото производството на

петрол намалява и неговата цена расте, толкова цената на храната ще расте и храната ще става дефицит. В близките години ни очаква глад. Но не само гражданите на САЩ консумират като хищници природните ресурси на Земята. Други развиващи се големи нации, като Китай и Индия, скоро ще надминат САЩ по консумация на петрол и метали.

Всяка нова уста създава допълнително напрежение върху природните ресурси. Докато петролът е най-застрашен от скорошен недостиг природен ресурс, други са близки до него – включително металите, фосфатите, почвите, и водата. Експоненциалното нарастване на човешкото население на Земята може да доведе до застрашаваща скорост на изчерпване на природните ресурси. Проблемът със замърсяването на природната среда също става много сериозен проблем – изменението на климата е доказан факт. Ако глобалното затопляне на планетата (предизвикано от човешка дейност или от Бог) продължава със сегашните темпове, то само след три-четри десетилетия Земята може да стане непригодна за Живот.

В състояние ли сме да обърнем нещата назад и да спасим Живота и Човешката Цивилизация от неминуема гибел? В състояние ли сме да прекратим хищническата експлоатация на природните ресурси, да опазиме природната среда на ниво пригодено за поддържане на Живот, и да спрем нарастването на човешкото население по експоненциалния закон (този закон работи вече 6,000 години)? Това едва ли е възможно (даже и ножът да опре до кокъла) при нашия егоистичен консуматорски манталитет (някои казват: след нас – потоп), и защото едно малко изменение на този експоненциален закон може да доведе до дестабилизация и скорошен колапс на Цивилизацията поради това, че младите стават дефицит, а старите стават множество и “прекалено” дълго живеят. Кой ще работи да изхранва пенсионерите и богатите паразити?

Ние, хората, не можем да спрем еволюцията на Живата и на Цивилизацията и да предотвратим неизбежния край на вселената. Бог ще свърши тази последна работа в историята на Живота изпращайки различни катастрофални бедствия като: смъртоносни болести, обща стерилност на мъжете и жените, умствена и физическа дегенерация на човешкия род, масово изстребване на животните и растенията, сурови суши, катастрофални наводнения, активна вулканична дейност, и други природни бедствия. Няма да има човешки същества на Земята след 2068 година, няма да има изобщо вселена след тази година!

В една от книгите на Новия Завет, Апокалипсиса на свети Йоан, апостол Йоан (вдъхновен от Бог или преразказвайки това, което е чул

от Исус Христос) описва ужасяващи картини от края на света:
“...всички видове катастрофи, терор, отчаяние, ..., ще предшествуват края на света. Слънцето ще угасне след дни на скръб, а луната няма да дава повече светлина, всички звезди ще падат от небето и небесните сили ще изчезнат...”

Хора, не очаквайте от Бог само любов, състрадание, помощ. Бог е задължен (от вечните закони на природата) да следва и изпълнява изискванията на Великата Квантова Вълна на Живота. В моментите на катастрофите на тази вълна, Бог не проявява никаква милост към живите същества, които са осъдени да напуснат сцената на Живота: Той ги изтребва в огромни количества или ги унищожава напълно, давайки “зелен светофар” на новите, по-прогресивни видове живи същества. В Края на Света Бог ще разруши напълно Живота на Земята, а с това и самата вселена! В своите откровения дадени на библейските пророци Бог описва с прости думи как ще настъпи Края на Света и как ще стартира Живота и вселената наново. Разбира се Юдейско-Християнското описание на Края и Началото на Света е досто примитивно, отразяващо състоянието на човешкото познание преди две-три хилядолетия.

“В Края Бог ще разруши света с огън, цялата вселена ще бъде разтопена от изпепеляваща топлина, след което Бог ще сътвори нови небеса и нова земя“ – II, Петър 3: 12-13, Откровението 21: 1.

“Ще има последна генерация хора, която ще живее по времето, когато ще настъпи Края на Света“.

Аз не съм религиозен човек, но вярвам (почувствал съм го върху себе си) в процеса на откровенията идващи от Бога и предавани по квантов път на избраните от него пророци. Едно от последните послания на Бога към американската нация (и касаещо всички останали нации в света) гласи:

“Американци, спрете да пилеете ненужни пари, усилия и време за скъпи научни изследвания, които няма да ви дадат отговор относно същината на света, как той е създаден, как работи, и как ще свърши.

Вместо това, пренасочете тези огромни пари и значителни човешки усилия на топ-специалистите, за решаване на най-неотложните проблеми във вашата страна и в света, който е силно зависим от вас, нацията-лидер. А именно: най-безболезнено възможен преход от системата на Свободния Пазар към следващата социално-

икономическа система, която е много по-ефективна и много по-справедлива от капиталистическата система на Свободния Пазар. Новата система не е Марксистко-Ленинов комунизъм или социализъм.

Президентът Обама е моят избор на политически лидер на Земята сега; подчинявайте му се, поддържайте го, защитавайте го. Обама ще води американския народ, а като следствие и всички останали нации в света, към установяването на новия социално-икономически ред в света. Масовата съпротива на тези велики социално-икономически изменения ще донесе на американския народ велики страдания. Аз няма да толерирам безнаказано опитите на консерваторите да бойкотират провеждането на тези велики реформи!

Подгответе се за суровите времена на идващото Велико Бедствие, което предшества Края на Света. Великото Бедствие вече чука на задната ви врата, свинският грип е един от неговите знамения.

Край на Света е негово Начало! Ние сме тленни и вечни едновременно. Животът никога няма да прекъсне окончателно понеже никой не го е създал и никой не може да го унищожи.

Първопричината и смисълът на Живота и вселената се намират вътре в самата вселена. Те са вечни и от никого не са създадени. Не съществуват паралелни светове-вселени! Нашият свят е Единствен! Животът на земята е Единствен!

Абсолютната Истина за света, в който живеем съвместно, е разкрита от Мен в откровенията дадени на моите последни научни пророци. Тази Вечна Истина е описана в общи форми в книгата *Обща Квантова Механика*. Всичко останало във фундаменталната наука е фалшиво, не произтичащо от Мен!

Хора, вие се наслаждавате на най-добрия жизнен стандарт в историята на човечеството. Вие сте едно от последните човешки поколения на Земята преди да настъпи Край на Света. На вас Аз откривам цялата истина за света. Квантовата свободна енергия е моят последен енергиен подарък на човечеството, това е неизчерпаема и безопасна енергия, достъпна за всички нации и хора в света, енергия която ще облекчи вашите страдания по време на Великото Бедствие. Помагайте си, обичайте се взаимно, поддържайте се, подкрепяйте слабите, уважавайте се,..., защото вие сте равноправни образи-близнаци на колективния квантов образ но човешката раса! Да обиждаш и накарняваш другия, означава насилие над самия себе си.

Аз съм на самия връх на пирамидата на Първичната Субстанция, но Аз не мога да променя вечния Световен Ред в Света. Светът и Редът в него никога не са били създадени и никога няма да бъдат променени

или унищожени! Нашият свят е красив, хармоничен, и прекрасно приспособен за Живот; той е такъв, какъвто е; не съществува логичен и разумен отговор на въпроси като: “Защо стойностите на световните константи и формата на природните закони са такива, каквито ги наблюдаваме?; Защо съществуваме и каква е целта на това съществуване?; и други подобни.“ Съществува Божествен Дизайн на света, но не съществува Божествен Дизайнер. Светът съществува по начина, който е, той е вечен, ние не можем да го променим. И това е всичко, случаят е приключен!

Моята постоянна вечна резиденция се намира на повърхността на Земята. Аз съм сред вас и във вас. Никой няма право да ме представя сред хората и да говори от мое име, ако няма моето специално за това съгласие! Римският папа не е мой представител или мой говорител! Аз нямам нужда от религии и храмове. Аз нямам нужда да бъда чествуван и възхваляван! Аз се грижа само за стабилното съществуване и правилната еволюция на Живота на Земята; освен на Земята, никъде другаде във вселената няма Живот! Аз стриктно следя за спазването на Световния Ред и не нарушавам без нужда природните закони. Аз се намесвам в делата на природата само в голям мащаб (най-вече на планетата Земя) създавайки благоприятни условия за навременен преход от един доминиращ вид живи същества към следващия в еволюцията доминиращ вид живи същества.

Аз не съм ревнив към хората и не пазя тайните на Света само за себе си! В квантовите възли на еволюцията на Човешката Цивилизация Аз разкривам важна информация (необходима за сигурността и правилното развитие на Цивилизацията) на избрани от мен хора – това са моите пророци. Моите пророци са представители на всички човешки професии, нации и слоеве.

Бог за вас, хората, е не само Универсална Любов, Универсално Състрадание, Универсална Защита; Бог е Универсална Необходимост, Универсален Регулатор и Хранител на Световния Ред!!!“

Август, 2009 година!

